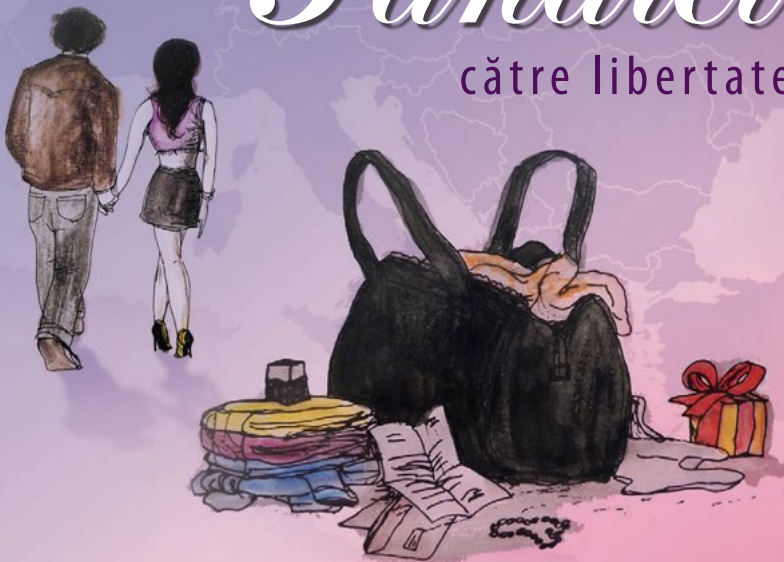

Călătoria
Sandrei
către libertate

Călătoria
Sandrei
către libertate

Sandra a crescut în estul României, într-un oraș ca oricare altul. Aveau două dormitoare mici și o bucătărie-sufragerie unde se desfășurau activitățile de familie. A avea două surori mai mici și un frate. Mica locuință era destul de aglomerată când erau toți acasă. Mama gătea într-un loc retras la un primus amărât. Nu mureau de foame, dar nici nu aveau nimic în plus. Tatăl lucra la fabrica de textile din oraș. La 17 ani Sandrei îi plăcea foarte mult să se uite la filme și privea cu admirație la îmbrăcămintea elegantă a vedetelor de la Hollywood. Când avea ceva bani își cumpăra reviste de modă și visa să ajungă model într-o zi. Mergea la școala din localitate, era o elevă obișnuită și cel mai mult îi plăcea să deseneze. Păstra în secret un album în care schița rochii frumoase, bluze, pantofi și accesorii. Spera ca într-o zi să îmbrace asemenea

haine drăguțe sau să se căsătorească cu un bărbat bogat pentru a-și putea permite să cumpere ținute frumoase, coliere, cercei, poșete, pantofi, pălării și mănuși.

Vara, într-un sfârșit de săptămână, verișorul ei Marius s-a întors din Olanda și urma să aibă loc o reuniune de familie. Cu ce să se îmbrace? Nu avea multe opțiuni, dar pentru că avea simț artistic și-a pus o floare în părul lung și negru și a împrumutat colierul și cerceii prietenei sale, care se asortau cu bluza ei roz. Puțin machiaj și singura ei pereche de sandale frumoase au desăvârșit ținuta. Nu știa că verișorul ei venise

cu un prieten, un tânăr român din satul vecin, care de asemenea se stabilise în Olanda. Era foarte chipeș cu tunsoarea lui modernă, jacheta de piele, ceasul elegant și pantofii lustruiți. Sandra nu-și putea dezlipi ochii de la el și, ce să vezi, atracția părea a fi reciprocă. Acesta a măsurat-o din cap până-n picioare și a părut a fi de acord cu ce vedea. „Numele meu este Mihail”, a spus el. „Eu sunt Sandra. Încântată de cunoștință, Mihail”, a răspuns ea. Uau, tipul mișto a remarcat-o și a venit să vorbească cu ea, nemaipomenit! Inima a început să îi bată mai tare ca niciodată. Au stat puțin de vorbă și apoi a venit timpul să plece acasă.

Luni, după școală, o aștepta la intrare. Inima îi bătea anormal și pentru o secundă i s-a oprit. „Îmi placi și mi-a fost dor de tine, așa că am venit să te aștept”, i-a mărturisit el cu cel mai cuceritor zâmbet. Au luat-o pe cel mai lung drum către casă și el i-a povestit totul despre Olanda și ce țară minunată este. Ea a făcut ochii mari de uimire: „Uau, ar fi super de mers acolo la un moment dat!” „Și tu, care sunt planurile

tale?”, a întrebat-o. Sandra i-a povestit cu sfiială că i-ar plăcea să devină creatoare de modă sau model. „Tot schițez rochii și altfel de haine”, a menționat. „Poate într-o zi voi putea face asta pe plan internațional și să scap de aici. Nu există posibilități de a trăi decent în România.” Ochii lui s-au luminat. „Ne vedem mâine după școală; mi-ar făcea plăcere să îți văd desenele.” Apoi a scos din buzunarul de la geacă un mic cadou și i l-a oferit, și-a luat la revedere și a plecat. Ea era încântată, surprinsă și confuză în același timp. Cum se face că acest tânăr frumos a remarcat-o? Acasă a desfăcut cadoul frumos împachetat. Înăuntru erau o sticlă mică de parfum și niște agrafe de păr aduse din străinătate.

Prietenia lor a evoluat. Mihail îi făcea Sandrei complimente pentru desene și îi povestea că în Olanda ar fi un loc unde ar putea să învețe și să practice design vestimentar. De fiecare dată când s-au întâlnit el avea un mic cadou pentru ea: o bluză, o nouă vopsea de păr, pantofi cu toc înalt, o revistă de modă și multe altele. I-a oferit un telefon mobil

și o suna des. Ea își neglija prietenii și familia și se gândea numai la el. Oare când o va suna? O va aștepta astăzi în fața școlii? Ce cadou îi va mai aduce? Erau întrebări mereu prezente în mintea ei. Nu se putea concentra când își făcea temele, iar la ultimele examene rezultatele nu au fost cele așteptate. „Nu-ți face griji”, i-a spus Mihail, „peste o lună vei împlini 18 ani și atunci vei putea să iei singură propriile decizii. Acum trebuie să mă întorc în Olanda și

mă voi interesa dacă este vreun post liber în industria modei. Era o licărire stranie în ochii lui pe care ea nu a putut-o înțelege. Probabil din cauza lacrimilor de despărțire avea această impresie ciudată. Oare rânjise? Dar a lăsat deoparte acest sentiment de neliniște și s-au îmbrățișat și sărutat o lungă bucată de vreme.

O săptămână mai târziu a sosit o scrisoare cu aspect oficial. „Suntem încântați să vă anunțăm că avem un post liber pentru dumneavoastră la magazinul nostru de haine. Veți fi învățată cum să schițați tipare și să coaseți haine; mai apoi veți putea să lucrați în firma noastră. Vă rugăm să veniți la agenția noastră de recrutare din orașul vecin pe data de 15 iulie, unde vă vor fi înmânate toate actele, documentele de călătorie și instrucțiunile necesare. Vă rugăm să aveți bagajele făcute și să fiți gata de plecare. Mașina care trebuie să vă ducă la aeroport pleacă seara.” Mama nu a fost încântată când a aflat aceste lucruri și a văzut scrisoarea. Citise despre fete din România care au fost ademenite către vestul Europei,

dar care au ajuns să lucreze ca prostituate. A avertizat-o și implorat-o pe Sandra să nu accepte oferta, dar deja se îndepărtaseră una de cealaltă și ea devenise mult prea ocupată cu serviciul ei și cu treburile prin casă pentru a mai avea prea mult timp de petrecut cu fiica cea mare. Nici nu i-a trecut prin cap că Mihail a avut o asemenea influență asupra Sandrei încât aceasta să fie acum dependentă de el.

Pe data de 15 iulie Sandra s-a furișat afară din casă înainte ca ceilalți să se trezească. Mai devreme își făcuse un bagaj pe care l-a ascuns în tufișurile din spatele casei. Primul autobuz avea să plece în curând. A luat scrisoarea cu adresa agenției, astfel încât nimeni să nu o poată urmări pentru a o aduce înapoi. A ajuns prea de-

vreme și a mai trebuit să aștepte. Într-un final biroul s-a deschis. Era un spațiu mic într-o curte. Un bărbat musculos cu ochelari de soare negri a stat afară tot timpul. Alte patru fete au sosit, toate cam de aceeași vârstă cu Sandra. Ea le-a recunoscut pe Flavia și pe Silvia din satul vecin. Toate primiseră scrisori asemănătoare, cu promisiuni de calificare și de obținere a unui loc de muncă. Cu mari emoții ele s-au urcat într-o mașină, un BMW, și au fost duse la aeroport. Bărbatul cu ochelari de soare a fost ghidul lor pe drumul către Olanda.

La sosire au auzit o voce cunoscută: „Bună, puicuțelor.” Marius și Mihail așteptau la aeroport. Ce se întâmpla? Alți doi bărbați plini de mușchi stăteau în apropiere urmărindu-le fiecare mișcare. Tinerele și bagajele lor au fost înghesuite într-un microbuz, aduse într-o casă părăsită de la marginea orașului și închise într-o cameră cu gratii la geamuri. Era prea târziu, o evadare era imposibilă. Au fost violate pe rând în mod sălbatic de nenumărate ori. După două zile Flavia și Sandra au fost duse într-un bordel. Mihail nu mai era deloc

iubitul simpatic, ci devenise un proxenet care le cerea toate câștigurile. Sandra a descoperit că, folosindu-se de aceleași tactici, Mihail s-a împrietenit nu numai cu ea, ci și cu Flavia și Silvia, în timp ce verișorul ei Marius le-a adus pe celelalte

două fete. „Mama avea dreptate, ea a intuit pericolul. Ar fi trebuit să ascult, dar acum este prea târziu!” Zi și noapte trebuia să se ocupe de clienții care veneau. Nu avea voie să refuze pe nimeni, pentru că dacă se întâmpla un asemenea lucru Mihail, care o supraveghea tot timpul, o bătea. Era crud și lacom. Disperarea și deznădejdea s-au strecurat în sufletul ei. „Nu voi scăpa niciodată de aici, nu mă voi mai simți curată niciodată; acesta este sfârșitul. Ce proastă am fost, cât de ușor le-am căzut în plasă! Merit să fiu astfel pedepsită!” Sandra a început să îl urască pe Mihail, dar nu putea să o arate, ci trebuia să pară prietenoasă pentru a se feri de și mai multă cruzime din partea lui.

Când s-a privit în oglindă, a văzut o tânără femeie tristă, slabă, cu pielea precum porțelanul, ochii înconjurați de cearcăne și copleșiți de o ură curată. De nenumărate ori s-a gândit să îl ucidă, turnând acid pe el sau ciopârțindu-l în bucați mici. Pentru un moment a simțit o rușine înfiorătoare, iar imediat după aceea doar furie. Cât de ușor i-a căzut în plasă.

O dată pe săptămână se întâmpla ceva îmbucurător: în fiecare miercuri veneau la bordel două femei, ele le vorbeau femeilor de acolo cu căldură, le dădeau mici cadouri și cărți în limba lor. Annie în special era foarte drăguță. Ba chiar vorbea românește și astfel puteau comunica cu ușurință. Părea că aceasta îi înțelegea necazul și știa că ea suferă. Aceasta și-a dat seama că erau supravegheate îndeaproape, așa că i-a indicat înspre un anume obiect din plasa transparentă. Apoi a îmbrățișat-o pe Sandra cu drag și s-a îndreptat către cealaltă fată. Când a rămas singură, Sandra a despachetat cadoul și a găsit un număr de telefon ascuns printre bunătăți. Apoi a citit broșura interesantă pe care acestea au adus-o.

Sticla ciobită are multe fețe: fiecare captează o rază de lumină și o împrăștie în mii de direcții. Același lucru se poate întâmpla cu o viață sfărâmată, cu vise spulberate, speranțe deșarte. O viață fragmentată pare a fi ruinită. Dar în timp și prin rugăciune, într-o zi o asemenea viață ar putea străluci atât puternic de parcă ruptura nici nu s-ar fi produs.

Dumnezeu se poate apleca asupra noastră și să înfăptuiască ceva frumos dintr-o întâmplare nefastă. Orice vis spulberat și inimă îndurerată pot fi mântuite prin atingerea Sa. Dumnezeu îți poate transforma suferința, durerea și păcatul într-un caleidoscop prin care lumina Sa poate străluci mai limpede ca niciodată.

**Biblia spune: El le oferă coroană în loc de cenușă,
un delemn al bucuriei în locul plânsetului,
mantaua laudei în locul duhului mâhnit.**

I s a i a , 6 1 : 3

Sandra a plâns fără încetare. „Am ajuns mult prea departe pentru a se mai petrece ceva bun în viața mea”, se gândea, dar totuși o mică scânteie de speranță s-a aprins în sufletul ei. S-a rugat lui Dumnezeu să îi arate o cale prin care ar putea evada din acel iad.

Pentru a păstra aparențele se prefăcea, ca să nu îl alarmeze pe Mihail, juca rolul unei iubite supuse, dar în sinea ei era gata să o ia la fugă în orice clipă. Purta cu ea tot timpul numărul de urgență, fără a îndrăzni să îl treacă în telefon, întrucât Mihail verifica mereu toate numerele. Apoi a venit ziua în care acesta a răcit. Ea i-a vorbit cu blândețe și s-a oferit să meargă la farmacia de după colț pentru a-i cumpăra medicamente. Era disperat și, cum Marius era în România pentru a ademeni și alte fete să vină, nu a avut încotro și a trimis-o să ia aspirină, capsule pentru tuse și altele. Farmacia era aproape. S-a încălțat cu papucii comozi, a recuperat în taină banii pe care i-a ascuns de el în geanta cu hainele de serviciu, și-a luat adio de la el, l-a mângâiat pe frunte, a închis ușa și a coborât scările. A mers către farmacie, întrucât știa că el se va uita după ea, dar odată ce nu s-a mai aflat în aria lui vizuală a luat-o la fugă până în momentul în care a trebuit să se oprească deoarece inima îi bătea mult prea puternic. A scos hârtia și a format numărul. „Sunt în gară, peronul 6, vă rog veniți

să mă salvați. Mă ascund de peștele meu. Nu mă pot duce înapoi, sunt în mare pericol.”

Pe scurt, Sandra a ajuns până la urmă într-un adăpost de stat. A dat declarație împotriva fostului iubit și a verișorului ei și a rămas acolo până când amândoi au fost arestați.

Nu a uitat niciodată povestea cu sticla ciobită și că Dumnezeu ar putea să folosească experiența ei într-un scop benefic.

Pentru o jumătate de an a stat într-un loc sigur în propria țară unde s-a putut odihni pentru a putea trece peste traumele trăite. Cu ajutorul tatălui ei a învățat să coase în fabrica de textile și întrucât chiar era un creator vestimentar talentat a putut la un moment dat să își deschidă propriul ei mic magazin.

WWW.JEWELSINTHEDARKNESS.COM

